

Schriftelijke vragen ex Art 38 RvO

Aan: Het college van B&W van Groningen

Betreft: ondersteuning in het Passend onderwijs

Datum: 29 03 2020

Geacht college,

Met passend onderwijs krijgen alle kinderen een plek om hun school die past bij hun kwaliteiten en mogelijkheden. Kinderen met leer- of gedragsmogelijkheden kunnen extra ondersteuning van de school krijgen. Daardoor is het veelal mogelijk dat deze kinderen naar een gewone school in de buurt gaan. Dat is in het belang van de ontwikkeling van het kind en van haar of zijn klasgenoten. Daar mee is passend onderwijs een fundament van onze inclusieve samenleving.

De school waar ouders hun kind aanmelden is verplicht extra onderwijssteuning te bieden als het kind dat nodig heeft. Dat wordt gefinancierd uit het budget van het Samenwerkingsverband Passend onderwijs. Daarnaast kan het zijn dat een kind vanwege een specifieke handicap (syndroom van Down, autisme of fysieke beperkingen) zorgondersteuning nodig heeft. Financiering is dan gelegen in de Jeugdwet. Jeugdhulp is dan voorwaardenscheppend om het onderwijs mogelijk te maken.

In goed overleg tussen ouders, school (samenwerkingsverband) en WIJ-team (Jeugdwet) wordt afgestemd welke onderwijs- en zorgondersteuning een individueel kind nodig heeft (maatwerk) om zich haar of zijn kwaliteiten te ontwikkelen binnen de school.

De laatste tijd bereiken ons signalen van ouders dat het lastig is de benodigde zorgindicatie van WIJ teams te krijgen, noodzakelijk om hun gehandicapte kind in het gewone basisonderwijs tot ontwikkeling te laten komen. Er worden kortdurende beschikkingen afgegeven (tot zelfs 3 maanden), wat voortdurend stress oplevert voor ouders en kind. Er wordt afgeweken van eerder afgegeven indicaties.. Goed lopende, perspectiefrijke schooltrajecten worden daardoor afgebroken. Dit is voor ons aanleiding tot de volgende vragen:

1. Onderdeel van een inclusieve samenleving is dat ook kinderen met een beperking een passende plek krijgen in het reguliere onderwijs. Pas als het echt niet anders kan moeten kinderen worden doorverwezen naar het speciaal onderwijs. In volgorde is daarmee de basisschool de eerste onderwijsvoorziening en het speciaal onderwijs de daarop volgende. Bent u het eens met deze stelling? Zo nee, waarom niet?
2. De grens tussen didactische en pedagogische ondersteuning vanuit het onderwijs aan de ene kant en ondersteuning vanuit jeugdhulp anderzijds om deelname aan de onderwijs mogelijk te maken is lang niet altijd te trekken. Daarom is van groot belang dat ouders, school en WIJ vanuit het belang en mogelijkheden van het kind tot een gezamenlijke opstelling komen over de onderwijstoekomst en welke ondersteuning daar voor nodig is. De indruk bestaat dat WIJ zich minder gelegen laat liggen aan het oordeel van school en ouders. Dit mede vanwege financiële tekorten in de jeugdhulp en vanwege de opvatting dat speciaal onderwijs een voorliggende voorziening is. Klopt de indruk dat WIJ een stringentere opstelling inneemt? Zo ja waarom is dat? Zo nee waarom niet?

3. Indicatiestellingen vinden plaats aan de befaamde keukentafel. WIJ medewerkers leggen vervolgens hun bevindingen intern voor aan o.a. gedragswetenschappers die “achter het bureau” de indicatie stellen. Het inschatten van individuele ontwikkelingsmogelijkheden juist bij jonge kinderen zou gebaseerd moet zijn op “horen, zien en voelen” van kind, ouders en dagelijks betrokken pedagogen gezien de niet scherp te trekken grens tussen onderwijs- en zorgondersteuning. Hiervoor is rechtstreekse betrokkenheid van een gedragswetenschapper noodzakelijk. Bent u dit met ons eens? Zo nee waarom niet?
4. Wanneer ouders het niet eens zijn met de indicatiestelling door een WIJ team kunnen zij een second opinion aanvragen bij een ander WIJ team. Gevolg is dat WIJ medewerkers een oordeel moeten uitspreken over de beslissing van collega's, Dit terwijl een onderliggende besparingsopdracht ook nog een rol kan spelen. Bent u met ons van mening dat deze gang van zaken veel weg heeft van de slager die zijn eigen vlees keurt? Zo nee waarom niet? Zo ja, doet de mogelijkheid van een onafhankelijk second opinion niet meer recht aan de toch al zwakke positie van ouders? Zo nee waarom niet?
5. Van formele beroeps- en bezwaarprocedures wordt niemand beter te meer dat daarin procedurele kwesties centraal staan. Centraal moet staan de ontwikkelmogelijkheden van het individuele kind, wat daar voor nodig is en overeenstemming tussen ouders, school en WIJ. Een vroegtijdig onafhankelijke second opinion kan een stevig bijdrage zijn in het bereiken van die overeenstemming. Bent u het hier mee eens? Zo ja bent u bereid op korte termijn een onafhankelijk second opinion mogelijk te maken? Zo nee waarom niet?
6. Nog maar een paar jaar is de gemeente verantwoordelijk voor de jeugdhulp en is daarmee het samenspel met ouders en passend onderwijs van recente datum. Op welke manier toetst het college de tevredenheid van ouders, kinderen en de school over de indicatiestellingen van WIJ? Is het college bereid een tevredenheidsonderzoek (zoals binnen de WMO reeds gebruikelijk is) te verrichten onder ouders, kinderen, clientondersteuningsorganisaties en scholen en van de uitkomsten de raad op de hoogte te stellen? Zo ja, wanneer en op welke manier gaat het college dit doen? Zo niet, waarom niet?

Met vriendelijke groet,

Wim Koks